

РЕШЕНИЕ

№ 5722

гр. София, 30.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 28.06.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **11546** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка чл. 27, ал. 4 от Закона за акцизите и данъчните складове.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Т. Н. срещу решение № 566/29.10.2012 г. на директора на Агенция „Митници”, с което е потвърдено решение № 9700-0185/02.08.2012 г., с което е отказано възстановяване на акциз, в размер на 228 743,50 лв.

В жалбата се сочат аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение поради нарушения на материалния закон, съществени процесуални нарушения и необоснованост. Твърди се, че оспореното решение не съдържа мотиви и не са обсъдени възраженията на жалбоподателя, срещу решението с което е отказано възстановяване на акциз. Изложени са доводи, че отказът за възстановяване на акциз в размер на 217 750 лв. за 67 000 опаковки тютюн за пушене с търговска марка противоречи на разпоредбата на чл. 11, § 1 във връзка с т. 9 и т. 10 от преамбюла на Директива 2008/118/ЕО. Твърди се, че разпоредбата на чл. 25а ЗАДС (отм.), която ограничава действието си единствено до цигарите, като се изключва тютюнът за пушене, противоречи на разпоредбите на европейското право и в частност на принципите на Директива 2008/118/ЕО. Твърди се, че жалбоподателят е изпълнил всички изисквания на отменения чл. 25а от ЗАДС и на чл. 666 (отм.) от ППЗАДС, необходими за възникване и упражняване на правото на възстановяване на платен акциз. Изложени са аргументи за необходимостта от пряко приложение на чл. 17,

буква „б" от Директива 2011/64/ЕС на Съвета от 21 юни 2011 г. относно структурата и ставките на акциза за обработен тютюн, според която може да се освобождава от акциз или да се възстановява вече платен акциз за обработен тютюн, който е унищожен под административен надзор. По отношение на отказа за възстановяване на акциз в размер на 10 993,50 лв. за 4900 бр. кутии цигари се твърди, че по причини извън контрола на дружеството- жалбоподател фактическото унищожаване на акцизните стоки е отложено, доколкото същите са били откраднати, в следствие са върнати. Изложени са доводи, че са били налице предпоставките по чл. 25а от ЗАДС (отм.), но решаващият орган не установил всички фактически обстоятелства и не взел предвид служебно известната по случая информация. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. Н., който излага подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения административния акт.

Ответната страна – директорът на Агенция „Митници”, чрез процесуалните си представители, оспорва жалбата и моли съда да потвърди оспорения акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] е подало в митница Столична искане вх. № И47-0084/04.07.2012 г. за възстановяване на акциз на основание чл. 27, ал. 1 от ЗАДС в общ размер на 228 743,50 лева за унищожени под митнически контрол тютюневи изделия.

Видно от приложения протокол № И47-0084/27.07.2012г. на дружеството е извършена проверка във връзка с подаденото искане, при която е установено следното:

На 07.06.2012 г. в циментов завод [фирма], [населено място] извор, област В., под митнически контрол са унищожени общо 245 400 бр. тютюневи изделия (цигари и тютюн за пушене) - собственост на [фирма], за което е съставен Протокол № 859/07.06.2012 г. (л. 34 от делото). Унищожените акцизни стоки са подробно описани в протокола, както следва: 1. 173 500 бр. кутии цигари, облепени с бандероли, търговска марка D.. Акцизните стоки не са били освободени за потребление до момента на унищожаването и за тях не възниква задължение за заплащане на акциз; 2. 1500 бр. кутии цигари, облепени с бандероли с изтекъл срок на валидност, с търговска марка "W." на цена 2,70 лв., емисия 2008 г. Дължимият акциз за тях в размер на 2 527,50 лв. е заплатен от [фирма] в качеството му на регистриран търговец; 3. 3 400 броя кутии цигари, облепени с бандероли с изтекъл срок на валидност, с търговска марка "D." на цена 5,00 лв., емисия 2008 г. Дължимият акциз за тях в размер на 8 466,00 лв. е заплатен от [фирма] в качеството му на регистриран търговец.

Констатирано е, че описаните в т. 2 и 3 цигари - общо 4 900 бр. кутии, облепени с бандероли с изтекъл срок на валидност, не са реализирани в срока, определен със Заповед № ЗМФ - 1785/19.11.2008 г. на министъра на финансите, а именно до 30.06.09 г. Установено е, че тези цигари са били част от акцизни стоки, за които [фирма] е подало в митница С. заявление за унищожаване на цигари с вх. № И47-0048/03.04.2009 г. и декларация с вх. № И47- 0048/26.05.2009 г. по образец съгласно Приложение 126 от ПЗЗЗАДС. Резултатите от извършените контролни действия при унищожаване на заявените количества тютюневи изделия са отразени в 75 бр. протоколи за унищожаване, съставени от комисия, определена със заповед на директора на Агенция „Митници".

Констатирано е, че съгласно изискванията на чл. 25а от ЗАДС (отм. ДВ, бр. 55 от 2010

г., в сила от 20.07.2010 г.) [фирма] е подало в митница Столична 3 броя искания за възстановяване на акциз за унищожените тютюневи изделия под контрола на митнически органи. Със Заповед за възлагане на ревизия № 200/01.03.2010 г., на началника на митница Столична е възложено ревизионно производство с цел установяване размера на акциза за заплащане, възстановяване или прихващане. В хода на ревизията е установено, че в РУ на МВР [населено място] са задържани цигари, които по представените протоколи фигурират като унищожени: 3 000 бр. кутии цигари "D. G. S.", 400 броя кутии цигари "D. S. S.", 1500 броя кутии цигари "W. S.". В съставения ревизионен доклад № 2/29/14.06.2010 г. е констатирано, че за задържаните 4 900 бр. кутии цигари, собственост на [фирма], които фигурират като унищожени по протоколи, не следва да се възстановява акциз в размер на 10 993,50 лв., тъй като за тези количества не са изпълнени изискванията на чл. 666 от ППЗАДС (отм. ДВ, бр. 78 от 2010 г., в сила от 05.10.2010 г.) във връзка с чл. 25а от ЗАДС (отм.). Същото е потвърдено с ревизионен акт № 2/37/29.06.2010 г., който е влязъл в сила на 14.07.2010 г.

4. Тютюн за пушене - 67 000 броя опаковки, облепени с бандерол с изтекъл срок на валидност, с търговска марка „G. V." на цена 10,00 лв., емисия 2009 г. Дължимият акциз за тях в размер на 217 750, 00 лв. е заплатен от [фирма] в качеството му на регистриран получател BG005800R0028/19.01.2010 г. Тютюнът за пушене не е реализиран в срока, определен със Заповед № ЗМФ-1624/14.12.2009 г. на министъра на финансите, а именно до 31.03.2010 г. На основание чл. 25а от ЗАДС на 06.04.2010 г. [фирма] е подало заявление за унищожаване на цигари, в което е включен и тютюнът за пушене, а впоследствие - на 25.05.2010 г., и декларация за унищожаването им. Проверена е автентичността на бандеролите, облепени върху 2,4% представителна извадка от общото количество тютюн за пушене и е описана в протокол за извършена експертиза № 2010121/05.07.2010 г. Не са констатирани неистински бандероли. Установено е, че въз основа на така подаденото искане тютюнът за пушене не е унищожен, тъй като митническите органи приели, че разпоредбата на чл. 25а от ЗАДС (отм.) касае единствено цигарите с изтекъл срок на валидност. Констатирано е, че тютюнът за пушене бил предоставен на съхранение в склад на [фирма]. Издадено е решение № И47-0485/07.11.2011 г. на началника на митница Столична, с което е разрешено съхраняването в данъчния склад на стоки с платен акциз. На 07.06.2012 г., съгласно протокол № 859/07.06.2012 г., тютюнът е бил унищожен под митнически контрол.

Във връзка с искане вх. № И47-0084/04.07.2012 г. за възстановяване на акциз е издадено решение № 9700-0185/02.08.2012 г. от началника на митница Столична, с което е отказана възстановяване на акциз в размер на 228 743,50 лв. на [фирма]. Административният орган е приел, че акцизните стоки за които се иска възстановяване на акциз са освободени за потребление акцизни стоки през 2008г. и 2009г., и акциза за тях е заплатен. Посочено е, че унищожаването на стоки под митнически контрол не поражда право за възстановяване на акциз. Изложени са мотиви, че към момента на постановяване на решението ЗАДС не предвижда възстановяване на акциз за стоки, след тяхното освобождаването за потребление.

Решение № 9700-0185/02.08.2012 г. на началника на митница Столична е обжалвано от [фирма] по реда на чл. 27, ал. 4 ЗАДС пред директора на Агенция "Митници".

С оспореното в настоящото производство решение № 566/29.10.2012 г. на директора на Агенция „Митници” е потвърдено решение № 9700-0185/02.08.2012 г. Решаващият

орган изцяло е възприел и повторил мотивите на началника на митница Столична за постановения отказ за възстановяване на акциз. Посочил е, че по отношение на искането за възстановяването на акциз в размер на 10 993,50 лв. за цигарите, описани в т. 2 и 3 от Протокол № 859/07.06.2012 г., ревизионното производство по чл. 25а от ЗАДС е приключило с издаването на ревизионен акт № 2/37/29.06.2010 г., който не е обжалван от дружеството по законоустановения ред. Относно унищожените тютюневи изделия на [фирма] ответният орган е приел, че платеният акциз е бил дължим при освобождаването на процесните стоки за потребление през 2008 г. и 2009 г., когато дружеството е имало статут на регистрирано лице по чл. 57в от ЗАДС. Тютюнът за пушене, унищожен под контрола на митническите органи, не е реализиран на пазара в срока, определен със Заповед № ЗМФ-1624/14.12.2009 г. на министъра на финансите, а именно до 31.03.2010 г. С решението е прието за неоснователно твърдението на жалбоподателя за приложимост на разпоредбата на чл. 17, буква „б“ от Директива 2011/64/ЕС на Съвета от 21 юни 2011 г. относно структурата и ставките на акциза за обработен тютюн, като са изложени мотиви, че разпоредбите на директивите не са пряко приложими, поради което относими към повдигнатия правен спор са разпоредбите на ЗАДС.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата по съдебен ред е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Съобразно разпоредбата на чл. 27, ал. 4 от ЗАДС предмет на съдебен контрол в настоящото производство е решение № 566/29.10.2012 г. на директора на Агенция „Митници“, с което е потвърдено решение № 9700-0185/02.08.2012 г. на началник на митница Столична.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – директорът на Агенция „Митници“.

Не са налице допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да обосновават отмяна на решението. Ответният административен орган е установил относимите факти, които не се оспорват от жалбоподателя и е изложил мотиви. Действително, изцяло са възприети и повторени фактическите установявания и мотивите на началника на митница С., но това не представлява процесуално нарушение. Основателно е възражението на оспорващия, че ответният орган не е обсъдил всички направени с жалбата възражения и изложените мотиви са оскъдни, но не може да се приеме, че е налице липса на мотиви и съответно съществено нарушение на процесуалните правила, което да обосновава отмяна на акта.

По приложението на материалния закон, настоящият съдебен състав приема следното: Въз основа на приетите по делото доказателства, неоспорени от страните се установява, че жалбоподателят е подал предходно искане за възстановяване на акциз № И47-0289/29.10.2009 г. за акцизни стоки, вкл. и за 3 000 бр. кутии цигари "D. G. S.", 400 броя кутии цигари "D. S. S.", 1500 броя кутии цигари "W. S.". Във връзка с това и други подадени от оспорващия искания за възстановяване на акциз на дружеството е

извършена ревизия, която е приключила с ревизионен акт № 2/37/29.06.2010 г., който не обжалван и е влязъл в сила на 14.07.2010 г. С ревизионния акт на дружеството е отказано възстановяване акциз за посочените количества цигари в общ размер на 10 993,50 лв., тъй като за тези количества не са изпълнени изискванията на чл. 66б от ППЗАДС (отм.) във връзка с чл. 25а от ЗАДС (отм.). Следователно, в случая по искане за възстановяване на акциз, предхождащо процесното, за същите акцизни стоки, е издаден административен акт, който е влязъл в сила. Налице е хипотезата на [чл. 27, ал. 2, т. 1 АПК](#) - по аналогично по съдържание искане от жалбоподателя за възстановяване на акциз за идентични стоки е постановен влязъл в сила административен акт – отказ. Началникът на митница Столична не е извършил проверка на допустимостта на искане вх. № И47-0084/04.07.2012 г. по реда на чл. 27, ал. 2 от АПК и съответно не е установил, че по отношение на искането, в частта за възстановяване на акциз в размер на 10 993,50 лв. е налице отрицателната предпоставка по чл. 27, ал. 2, т. 1 АПК. Поради това, като е постановил решение по същество на искането в тачи част, а не е отказал разглеждането му като недопустимо, административният орган е издал недопустим административен акт, който следва да бъде обявен за нищожен.

В настоящото съдебно производство, жалбоподателят, чрез процесуалния си представител посочва, че подаденото второ по ред искане за възстановяване на акциз с идентичен с предходното искане предмет е във връзка с наличието на нови обстоятелства – последвалото унищожаване на акцизните стоки. Действително, по делото са налице доказателства за унищожаване на процесните цигари след постановения отказ за възстановяване на акциза за тях с РА № 2/37/29.06.2010 г. Обсъждането на тези обстоятелства обаче в процесното административно производство и в настоящото съдебно производство е недопустимо по аргумент от разпоредбата на чл. 27, ал. 2, т. 1 АПК. Поради това, оспореното решение на директора на Агенция Митници, с което е потвърдено решение № 9700-0185/02.08.2012 г. на началник на митница Столична, в частта на отказано възстановяване на акциз в размер на 10 993,50 лв., следва да бъде отменено. Делото следва да се върне като преписка на директора на Агенция Митници, явяващ се горестоящ и решаващ орган по смисъла на чл. 99 АПК, който следва да проведе процедурата по глава седма на АПК, като приеме, че искането на [фирма] вх. № И47-0084/04.07.2012 г., в частта за възстановяване на акциз в размер на 10 993,50 лв., представлява искане за възобновяване на административното производство, образувано на основание искане за възстановяване на акциз № И47-0289/29.10.2009 г., като твърди, че са налице нови обстоятелства и нови писмени доказателства. Административният орган на първо място следва да извърши преценка дали е налице някое от основанията за възобновяване по чл. 99 от АПК.

Оспореното решение е незаконосъобразно и в частта, с която е потвърден отказът за възстановяване на акциз в размер на 217 750, 00 лв., платен за тютюн за пушене - 67 000 броя опаковки, облепени с бандерол с изтекъл срок на валидност, с търговска марка „G. V.“.

По отношение на процесното искане за възстановяване на акциз вх. № И47-0084/04.07.2012 г. не намира приложение разпоредба на чл. 25а от ЗАДС (отм. бр. 55 от 2010 г., в сила от 20.07.2010 г.), тъй като искането е подадено след отмяната й. Обстоятелството, че по време на действието на посочената правна норма жалбоподателят е подал заявление за унищожаването на акцизната стока не

обосновава извод за приложимостта ѝ. Относимият момент за преценка на приложимото материално право по отношение на искането за възстановяване е датата на подаването му.

Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗАДС до освобождаване за потребление на акцизните стоки лицензираните складодържатели и регистрираните лица не дължат акциз при унищожаване под контрола на митническите органи на акцизни стоки, включително когато са облепени с бандерол, както и при бракуване и унищожаване на бандероли при условията на [чл. 27, ал. 7 и 8](#). В разглеждания случай, е безспорно установено, че обработеният тютюн е със заплатен акциз от жалбоподателя, в качеството му на регистриран получател и опаковките (67 000 бр.) са облепени с бандероли. Съгласно чл. 4, т. 7 от ЗАДС "Бандерол" е държавна ценна книга, която доказва внасянето на дължимия акциз за освободените за потребление акцизни стоки, закупува се от Министерството на финансите и не може да бъде предмет на последваща сделка. Разпоредбата на чл. 20, ал. 1 от ЗАДС определя, че задължението за заплащане на акциз възниква от датата на освобождаване на акцизните стоки за потребление. Според чл. 20, ал. 2, т. 6 от същия закон „освобождаване за потребление” е извеждането от данъчен склад на акцизни стоки, облепени с бандерол. Следователно, нормата на чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗАДС предвижда освобождаване от акциз на стоки, които са облепени с бандерол, а по смисъла на чл. 4, т. 7 и чл. 20, ал. 2, т. 6 ЗАДС тези акцизни стоки, които са облепени с бандерол, са освободени за потребление. Поради това, незаконосъобразен е изводът на митническите органи, че в ЗАДС не е налице предвиден ред за възстановяване на акциз за унищожени, но освободени за потребление акцизни стоки. Изрично предвидената в правната норма недължимост на акциз за облепени с бандерол стоки представлява изключение от предвиденото в ал. 1 „до освобождаване за потребление”, което се потвърждава и от израза „включително”. Разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 1 ЗАДС следва да се тълкува и прилага в съответствие с чл. 4, ал. 7 и чл. 20, ал. 2, т. 6 от ЗАДС, с които е в пряка връзка. Едностранчивото тълкуване на чл. 25, ал. 1 от ЗАДС от страна на ответника и митническите органи на първо място води до подмяна на волята на законодателя и на второ място ограничава кръга на адресатите на нормата.

Облагането с акциз на стоки на територията на Европейския съюз е регламентирано в Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 г., която съгласно чл. 48, § 1 следва да бъде транспонирана от държавите-членки най-късно до 01 януари 2010 г., с действие от 01.04.2010 г., както и в Директива 2011/64/ЕС на Съвета от 21 юни 2011 г. относно структурата и ставките на акциза за обработен тютюн, която кодифицира Директива 92/79/Е. на Съвета от 19 октомври 1992 г., Директива 95/59/ЕО на Съвета от 27 ноември 1995 г. и Директива 92/80/Е. на Съвета от 19 октомври 1992 г. Съгласно т. 9 от мотивите на Директива 2008/118/ЕО акцизът е данък върху потреблението, поради което не може да се събира акциз за акцизни стоки, които при определени обстоятелства са били унищожени или безвъзвратно загубени. Цитираното съображение от мотивите на директивата е конкретно, ясно и има императивен характер. На следващо място, в чл. 11 от директивата е предвидено, че освен в случаите, посочени в член 33,

параграф 6, член 36, параграф 5 и член 38, параграф 3, както и в случаите, предвидени в директивите, посочени в член 1, акцизът върху освободените за потребление акцизни стоки може, по искане на дадено заинтересовано лице, да бъде възстановен или опростен от компетентните органи на държавата-членка, в която тези стоки са били освободени за потребление, в определените от държавите-членки случаи и при условията, посочени от тях, с цел предотвратяване на всякакво възможно избягване на облагането или злоупотреби. Съгласно § 79 от ЗИД на ЗАДС (ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) този закон въвежда разпоредбите на [Директива 2008/118/ЕО](#) на Съвета от 16 декември 2008 г. Следователно, законодателят е декларирал въвеждането на нормите от Директива 2008/118/ЕО и е изразил своята воля за това с § 79, като не е посочил изключения. Единствената правна норма в ЗАДС предвиждаща освобождаване от заплащане на акциз за акцизни стоки, които са унищожени под контрола на митническите органи е чл. 25, ал. 1, която в частта по т. 1 следва да се тълкува в смисъл, че предвижда недължимост на акциз не само за стоки, които не са освободени за потребление, но и за такива, които са облепени с бандерол, какъвто е процесният обработен тютюн и са унищожени под митнически контрол. В този смисъл са и съображенията на Съвета, изразени в т. 9 от мотивите на Директива 2008/118/ЕО, в която не е предвидено разграничение между освободени и не освободени за потребление стоки. С оглед характера на акциза като данък върху потреблението с посоченото съображение е регламентирано, че не може да се събира акциз за акцизни стоки, които при определени обстоятелства са били унищожени или безвъзвратно загубени. Следователно, платеният акциз за такъв вид стоки подлежи на възстановяване. Във връзка със съображенията от мотивите на Директива 2008/118/ЕО следва да се тълкува и чл. 11, който предвижда задължение за държавите-членки да определят случаи и условия, при които акцизът върху освободените за потребление акцизни стоки може, по искане на дадено заинтересовано лице, да бъде възстановен или опростен от компетентните органи на държавата-членка, в която тези стоки са били освободени за потребление. Не се споделя от съда становището на процесуалния представител на ответника, изразено в представените по делото писмени бележки, че нормата на чл. 11 от Директива 2008/118/ЕО предоставя на държавите-членки една правна възможност, а не въвежда задължение за въвеждане на такава разпоредба. С чл. 11 е въведено задължение държавите-членки да определят редът и условията, при които „може“ – при подаване на искане от лицето да бъде възстановен или опростен от компетентните органи на държавата-членка, в която тези стоки са били освободени за потребление. Тези условия са предвидени в чл. 25, ал. 1 от ЗАДС.

С Директива 2011/64/ЕС на Съвета от 21 юни 2011 г. относно структурата и ставките на акциза за обработен тютюн са кодифицирани Директива 92/79/Е. на Съвета от 19 октомври 1992 г., Директива 95/59/ЕО на Съвета от 27 ноември 1995 г. и Директива 92/80/Е. на Съвета от 19 октомври 1992 г., всяка от които на основание чл. 2 от Акта за присъединяване на Р. Б. и Румъния и промените в Учредителните договори следва да е транспонирана в

българското право към 01.01.2007 г., доколкото не са предвидени изключения в Договора за присъединяване, протокол 6. В чл. 17, б. „б” от Директива 2011/64/ЕС, съответно в чл. 11 от Директива 95/59/ЕО, е предвидено „може се освобождава от акциз или да се възстановява вече платен акциз за следното: обработен тютюн, който е унищожен под административен надзор...Държавите-членки определят условията и формалностите за прилагане на горепосочените освобождавания или възстановявания.”. Следователно, налице е конкретна, ясна разпоредба от директивата, която предвижда задължение за държавите-членки да определят условията и формалностите, при осъществяване на които и при поискване от заинтересованото лице да бъде освободен от акциз или да бъде възстановен вече платен акциз за обработен тютюн, който е унищожен под административен надзор. Цитираната норма на чл. 17, б. „б” от директивата не разграничава акцизните стоки, в частност обработения тютюн, в зависимост от това дали са освободени за потребление или не, напротив изрично предвижда възможността за възстановяване на платен акциз. Следва да се приеме, че това задължение е изпълнено от българския законодател с приемането на чл. 25, ал. 1 от ЗАДС. Именно поради това, тази норма от националното право следва да се тълкува не само заедно с разпоредбите на чл. 4, т. 7 и чл. 20, ал. 2, т. 6 от ЗАДС, с които е в пряка връзка, но и в съответствие с разпоредбите от правото на ЕС, които следва да са транспонирани в националното ни законодателство. В противен случай, би било налице непълно и неточно транспониране на разпоредбите от Директива 2008/118/ЕО и Директива 2011/64/ЕС и за всеки правоприлагащ административен орган и за националния съдия би възникнало задължение да приложи предвиждащите права и задължения, ясни и конкретни норми от тези директиви, в т.ч. и т. 9 от мотивите на Директива 2008/118/ЕО и чл. 17, б. „б” от Директива 2011/64/ЕС. В случая това не е необходимо, с оглед разпоредбата на чл. 25, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 4, ал. 7 и чл. 20, ал. 2, т. 6 от ЗАДС.

С оглед гореизложените мотиви, искането на оспорващия с правно основание чл. 628 ГПК във вр. чл. 144 АПК за отпращане на преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз е неоснователно.

По гореизложените съображения, настоящият съдебен състав приема, че в разглеждания случай са налице предпоставките за приложение на чл. 25, ал. 1, т. 1 от ЗАДС. Безспорно е установено, че процесният обработен тютюн, за който е заплатен акциз и съответно е облепен с бандероли, е унищожен под административен надзор съгласно Протокол № 859/07.06.2012 г. (л. 34 от делото), поради което за жалбоподателя възниква право да му бъде възстановен платеният за тази акцизна стока акциз в размер на 217 750, 00 лв. Поради това, и в тази част оспореното решение е незаконосъобразно, като противоречащо на материалния закон и следва да бъде отменено. На отмяна подлежи и решение № 9700-0185/02.08.2012 г. на началник на митница Столична, с което е отказано възстановяване на акциз в размер на 217 750, 00 лв. за обработен тютюн 67 000 опаковки. Съгласно [чл. 27, ал. 3, във вр. с ал. 4 и 5 от ЗАДС](#), недължимо платеният акциз се възстановява с акт на компетентния административен орган, поради което, на основание [чл. 160, ал.](#)

3 от ДОПК, преписката следва да се изпрати на началника на митница Столична за издаване на решение, с което по искане № И47-0289/29.10.2009 г. да постанови възстановяване на недължимо платен акциз в размер на 217 750, 00 лв., за описаните в същото акцизни стоки – обработен тютюн, а изложените мотиви в настоящето решение да се считат за задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Жалбоподателят не претендира направените по делото разноси, поради което такива не следва да се присъждат с решението.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 3 ДОПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], решение № 566/29.10.2012 г. на директора на Агенция „Митници“, с което е потвърдено решение № 9700-0185/02.08.2012 г. на началника на митница Столична.

ОБЯВЯВА за нищожно решение № 9700-0185/02.08.2012 г. на началника на митница Столична, в частта, с която се е произнесъл по искане № И47-0084/04.07.2012 г., подадено от [фирма] за възстановяване на акциз за акцизни стоки - 3 000 бр. кутии цигари "D. G. S.", 400 броя кутии цигари "D. S. S.", 1500 броя кутии цигари "W. S."

ОТМЕНЯ, по жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], решение № 9700-0185/02.08.2012 г. на началника на митница Столична, в частта, с която е отказано възстановяване на акциз по искане № И47-0084/04.07.2012 г., подадено от [фирма] за за тютюн за пушене - 67 000 броя опаковки, облепени с бандерол с изтекъл срок на валидност, с търговска марка „G. V.“.

ВРЪЩА делото като преписка на директора на Агенция Митници за провеждане на процедура по глава седма на АПК по искането на [фирма] вх. № И47-0084/04.07.2012 г., в частта за възстановяване на акциз в размер на 10 993,50 лв., съобразно задължителните указания, дадени с настоящето решение.

ИЗПРАЩА преписката на началника на митница Столична за издаване на решение, с което по искане вх. № И47-0084/04.07.2012 г. на [фирма], да постанови възстановяване на акциз в размер на акциз в общ размер на 217 750, 00 лв., при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящето решение.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: